

opusdei.org

«La meva mare em deia: però saps on t'estàs ficant?»

La història de Laura Ramió Lluch és la d'una dona apassionada pels animals, la muntanya i la investigació, que va trobar a l'Opus Dei un camí de fe i convicció personal, malgrat la resistència inicial de la família.

13/02/2025

Des de petita, la Laura Ramió Lluch sempre va tenir un esperit inquiet.

Va créixer a Girona, entre baralles a l'escola pública i escapades a la granja del seu avi, on va aprendre l'amor pels animals i va descobrir el valor de la fe. Va ser a l'adolescència quan, sense adonar-se'n al principi, es va veure envoltada en un ambient de formació cristiana al Club Rocabruna. "Jo estava allà com en una família, ben a gust", recorda.

El descobriment de l'Opus Dei no va ser un impacte sobtat sinó una revelació natural. Per a ella era un espai de creixement, una continuïtat dels valors que el seu avi li havia transmès abans de morir. Als 18 anys, quan va decidir fer-se numerària, va arribar el moment difícil: explicar-ho la família. "La meva mare es va enfadar molt, molt, molt", diu amb èmfasi. La relació amb ella es va tornar tensa, fins al punt que durant anys va deixar de parlar-li.

La Laura va seguir endavant, convençuda que la seva vocació no era una imposició externa, sinó una decisió pròpia. “Si ser de l'Opus Dei és una cosa molt bona, ¿per què us enfadeu tant?”, es preguntava. Amb el temps, la seva mare va començar a adonar-se que la seva filla era feliç. En els viatges a congressos, mare i filla van compartir moments clau que van suavitzar les tensions. “Mama, és que a mi no em controla ningú”, li deia quan ella insistia que no anés a missa durant un viatge.

Quan va tenir l'oportunitat de fer una estada al prestigiós Roslin Institute d'Edimburg, la seva família va témer que l'Opus Dei no li permetés anar-hi per no haver-hi un centre proper. Però la Laura, amb la seva determinació intacta, ho va deixar clar: “Què vol dir que no m’hi deixaran anar?”. Es va mudar a Escòcia, va viure la fe a la seva manera i va demostrar que la seva

vocació no era una càrrega, sinó una elecció.

Avui, la relació amb la família és més forta que mai. Amb els seus nebots, amb la seva germana amant dels cavalls i amb la seva mare, que finalment va entendre que la Laura no viu sota ordres externes, sinó amb la llibertat de qui ha trobat el seu propi camí.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/testimoni-
laura-ramio-la-mare-deia-saps-on-
testas-ficant/](https://opusdei.org/ca-ad/article/testimoni-laura-ramio-la-mare-deia-saps-on-testas-ficant/) (16/03/2026)